

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

S P R E N D I M A S

2026 m. birželio 17 d. Nr. 21RE-
(AG-460/02-2026)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narių Eglės Bilevičiūtės, Žydrūno Plytniko ir Ingridos Sabaliauskienės (Komisijos posėdžio pirmininkė ir pranešėja),

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo X. X. skundą dėl Vilniaus rajono savivaldybės administracijos rašto panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjas X. X. (toliau – pareiškėjas) skundu Komisijos prašo panaikinti Vilniaus rajono savivaldybės administracijos (toliau – Administracija) 2026 m. gegužės 5 d. raštą Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – ir Raštas) bei įpareigoti Administraciją pareiškėjo 2026 m. balandžio 7 d. kreipimąsi (toliau – ir Kreipimasis) išnagrinėti iš naujo, visapusiškai įvertinant pareiškėjo nurodytas aplinkybes dėl viešosios rimties trikdymo, atliktus būtinus patikrinimo veiksmus ir pateikiant motyvuotą sprendimą.

Pareiškėjas paaiškino, kad 2026 m. balandžio 7 d. kreipėsi į Administraciją dėl viešosios rimties trikdymo. Kreipimosi esmė – nuolatinis/pasikartojantis šuns lojimas, keliantis triukšmą ir trikdančias gyvenamosios aplinkos rimtis. Administracija pateikė Raštą, kuris yra formalus, neišsamus ir nepagrįstas pakankamu faktinių aplinkybių tyrimu. Atsakyme nebuvo aiškiai nurodyta, kokie konkretūs patikrinimo ar tyrimo veiksmai buvo atlikti, ar buvo vertintas triukšmo pasikartojimas, trukmė, dažnumas ir poveikis aplinkiniams, ar buvo apklausti/vertinti kiti galimi liudytojai ar kaimynai, ar buvo realiai vertinta viešosios rimties trikdymo situacija, o ne tik formaliai atsakyta į pranešimą, kokiais konkrečiais faktais duomenimis remiantis nuspręsta, kad papildomų veiksmų nereikia. Atsižvelgiant į tai, laikytina, kad Kreipimasis nebuvo išnagrinėtas visapusiškai, objektyviai ir motyvuotai. Pareiškėjas nurodo, jog Raštas neatitinka gero administravimo, objektyvumo ir išsamumo principų, nes institucija privalo ne formaliai atsakyti, o realiai įvertinti pareiškėjo nurodytas aplinkybes. Administracija turėjo įvertinti faktines aplinkybes, susijusias su viešosios rimties trikdymu, ir pateikti aiškų, motyvuotą atsakymą, pagrįstą konkrečiais nustatytais faktais. Vien formalus atsakymas, nenurodant atliktų veiksmų ir faktinių išvadų pagrindo, neužtikrina pareiškėjo teisės į tinkamą viešojo administravimo subjekto veikimą.

Atsakovė Administracija atsiliepimu į pareiškėjo skundą prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Administracija paaiškino, kad Lietuvos Respublikos triukšmo valdymo įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad triukšmo kontrolę gyvenamuosiuose pastatuose, privačiose valdose, viešosiose vietose bei pramoginiuose renginiuose visą parą atlieka Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijai pavaldžios viešojo administravimo institucijos. Atkreiptinas dėmesys, kad Vilniaus

apskrities vyriausiojo policijos komisariato Vilniaus rajono policijos komisariatas, nors pareiškėjas pirmiausia kreipėsi būtent į policijos įstaigą, pats nespėdė klausimo dėl galimos administracinio nusižengimo teisenos pradėjimo ir pareiškėjo pranešimą persiuntė nagrinėti Administracijai. Administracija nurodo ir remiasi Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso (toliau – ANK) 589 straipsniu bei pažymi, kad policijos įstaiga, gavusi pareiškėjo pranešimą, taip pat turėjo teisę pagal kompetenciją spręsti klausimą dėl administracinės teisenos pradėjimo ar atsisakymo ją pradėti, tačiau nesant teisinio pagrindo pareiškėjo pranešimą persiuntė Administracijai, kuri pradėjo administracinę procedūrą ir ją išnagrinėjo.

Atsakovė pažymi, kad iš pareiškėjo skundo turinio matyti, kad pareiškėjas iš esmės nesutiko su tuo, jog institucija apsiribojo gyvūno laikymo sąlygų patikrinimu ir nevertino klausimo dėl galimo viešosios rimties trikdymo bei administracinės atsakomybės taikymo. Pareiškėjas skunde nurodė, kad Administracija visiškai nevertino esminės aplinkybės – sisteminio naktinio triukšmo, trikdančio mano poilsį gyvenamojoje aplinkoje, taip pat teigė, kad aplinkybė, jog Lietuvos higienos normos HN 33:2011 „Triukšmo ribiniai dydžiai gyvenamuosiuose ir visuomeninės paskirties pastatuose bei jų aplinkoje“, patvirtintos Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2011 m. birželio 13 d. įsakymu Nr. V-604 „Dėl Lietuvos higienos norma HN 33:2011 Triukšmo ribiniai dydžiai gyvenamuosiuose ir visuomeninės paskirties pastatuose bei jų aplinkoje“ (toliau - HN 33:2011) netaikoma gyvūnų keliama triukšmui, nepaneigia pareigos užtikrinti viešąją rimtį ir netrukdyti kaimynų poilsio nakties metu. Pareiškėjas prašė iš naujo nagrinėti jo skundą vertinant viešosios rimties trikdymą bei įvertinti galimą administracinio nusižengimo požymių buvimą.

Administracija nurodo ANK 48 ir 488 straipsnį bei pažymi, kad vertinant pareiškėjo skunduose nurodytas aplinkybes, institucija pagrįstai nenustatė pakankamo pagrindo pareiškėjo kaimyno šuns keliamą triukšmą vertinti kaip administracinį nusižengimą, numatytą minėtuose ANK straipsniuose. Atsakovė pažymėjo, kad nėra pagrindo konstatuoti ANK 48 straipsnyje numatyto administracinio nusižengimo požymių, kadangi, HN 33:2011 nereglamentuoja gyvūnų keliamo triukšmo ribinių dydžių nustatymo bei vertinimo. Dėl šios priežasties pareiškėjo skunde nurodytos aplinkybės dėl kaimyno neveikimo valdant gyvūno keliamą triukšmą neatitinka ANK 48 straipsnyje įtvirtintos administracinio nusižengimo sudėties požymių. Taip pat pažymėjo, kad ANK 488 straipsnyje numatyta veika pagal savo pobūdį siejama su tyčiais asmens veiksmais, kuriais trikdoma viešoji rimtis ir viešoji tvarka. Sistemiškai vertinant ANK XXIV skyriuje reglamentuojamas veikas, matyti, kad šio pobūdžio administraciniai nusižengimai siejami su tiesioginiais asmens veiksmais (tyčiais veiksmais) ar sąmoningu elgesiu, nukreiptu į viešosios rimties trikdymą. Atsižvelgiant į tai, vien gyvūno keliamas lojimas savaime nesudaro ANK 488 straipsnyje numatyto administracinio nusižengimo sudėties požymių. Esminiu aspektu, dėl kurio pareiškėjas skundžia Rašto išsamumą ir jo neatitikimą viešojo administravimo principams, laikytina tai, kad Administracija nepatenkino pagrindinio pareiškėjo reikalavimo – nepradėjo administracinio nusižengimo teisenos ir netaikė poveikio priemonių kaimynui dėl jo gyvūno veiksmų. Tačiau priimdama sprendimą Administracija privalo vadovautis galiojančiu teisiniu reglamentavimu ir objektyviai vertinti faktines aplinkybes, todėl vien pareiškėjo subjektyvus situacijos vertinimas ir įsitikinimas, kad Administracijos Raštas neatitinka jo lūkesčių, savaime nereiškia, jog administracinė procedūra buvo atlikta neišsamiai ar netinkamai. Administracija nenusišalino nuo pareigos įvertinti situaciją ir priimti sprendimą, tačiau jai teisės aktuose suteiktos diskrecijos ribose priėmė motyvuotą sprendimą.

Atsakovė nurodo, jog pareiškėjas skunde teigdamas, kad Administracija neatliko konkrečių tyrimo ar patikrinimo veiksmų, nevertino triukšmo pasikartojimo, trukmės, dažnumo bei poveikio aplinkiniams, neapklausė liudytojų ir realiai nevertino viešosios rimties trikdymo situacijos, iš esmės pateikia deklaratyvaus pobūdžio teiginius. Kita vertus, pats pareiškėjas nenurodė jokių papildomų objektyvių aplinkybių ar duomenų, kurie leistų konstatuoti kitų asmenų neteisėtus veiksmus. Pareiškėjo skunduose iš esmės buvo nurodoma viena pagrindinė aplinkybė – kaimyno šuns lojimas, kurį pareiškėjas vertino kaip pažeidžiantį jo interesus ir teisės aktų reikalavimus. Tačiau pareiškėjas nekonkretizavo, kokios reikšmingos aplinkybės galėtų būti nustatytos apklausiant liudytojus ar atliekant papildomus tyrimo veiksmus, taip pat nenurodė konkrečių argumentų, dėl kurių

Administracijos veiksmai turėtų būti vertinami kaip neatitinkantys gero administravimo, objektyvumo ar išsamumo principų. Esant situacijai, kai viešosios tvarkos skyriaus specialistams atlikus pareiškėjo pranešimo patikrinimą buvo nustatyta, kad dėl kaimyno šuns lojimo kitų asmenų veikoje nėra administracinio nusižengimo požymių, taip pat atsižvelgiant į tai, kad Triukšmo valdymo įstatymo nuostatos netaikomos gyvūnų keliamo triukšmo vertinimui, buvo priimtas sprendimas neatlikti liudytojų apklausų ir triukšmo lygio matavimų. Tačiau situacija buvo įvertinta teisiniu aspektu, išvykta į įvykio vietą, susipažinta su pareiškėjo pateiktais duomenimis, ir kitais sprendimui priimti reikšmingais dokumentais. Vadovaudamasi bendroju teisės principu, kad kiekvienas valdžios institucijos sprendimas gali būti skundžiamas teismui, Administracija Rašte pareiškėjui taip pat paaiškino, kad teisės aktuose numatyta galimybė fiziniams ir juridiniams asmenims kreiptis į teismą dėl kitų asmenų veiklos, kai, jų vertinimu, ši veikla vykdoma neteisėtai arba pažeidžia jų teises ir teisėtus interesus, todėl pareiškėjas, manydamas, kad dėl šuns keliamo triukšmo patyrė žalą, turi teisę Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka kreiptis į teismą dėl pažeistų teisių gynimo. Administracija šiuo atveju veikė laikydamasi Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 3 straipsnyje įtvirtintų įstatymo viršenybės, objektyvumo ir išsamumo principų, nes pateikė aiškų ir argumentuotą atsakymą, nurodydama tiek faktines aplinkybes, tiek teisinį sprendimo pagrindą, o situaciją vertino remdamasi nustatytomis aplinkybėmis, o ne vien pareiškėjo subjektyviu situacijos vertinimu. Pareiškėjo skundas nebuvo atmestas formaliais pagrindais ar nenagrinėtas, tačiau buvo išnagrinėtas iš esmės ir pateiktas galutinis Institucijos vertinimas. Atsižvelgiant į tai, konstatuotina, kad Administracijos Raštas buvo pakankamai motyvuotas, pagrįstas objektyviais duomenimis ir teisės aktų nuostatomis, todėl atitiko VAI įtvirtintus įstatymo viršenybės, išsamumo ir objektyvumo principus.

Skundas tenkintinas

Byloje nagrinėjamas ginčas dėl Administracijos 2026 m. gegužės 5 d. rašto Nr. *(duomenys neskelbtini)* teisėtumo ir pagrįstumo.

Bylos duomenimis nustatyta, kad Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Vilniaus rajono policijos komisariatas 2026 m. balandžio 7 d. raštu Nr. *(duomenys neskelbtini)* persiuntė Administracijai pareiškėjo 2026 m. kovo 31 d. pranešimą Nr. *(duomenys neskelbtini)*. Pareiškėjas 2026 m. kovo 31 d. pranešime nurodė, jog naktimis dažnai loja kaimynų šuo, adresu *(duomenys neskelbtini)*. Buvo rašyta trumpoji žinutė (*sms*) kaimynui, skambinta, tačiau kaimynas ignoravo skambučius, nekreipė dėmesio, neatsakė į žinutę (*sms*). Buvo skambinta ir į 112.

Administracija 2026 m. gegužės 5 d. raštu Nr. *(duomenys neskelbtini)* pareiškėjui pažymėjo, kad Administracijos Viešosios tvarkos skyriaus specialistai 2026 m. gegužės 4 d. atliko patikrinimą, siekdami nustatyti pareiškėjo pranešime nurodytų aplinkybių pagrįstumą. Atlikto patikrinimo metu nustatyta, kad šuo yra laikomas aptverto sklypo *(duomenys neskelbtini)* teritorijoje, turi vandens ir ėdalo bei yra paskiepytas privaloma vakcina nuo pasiutligės bei suženklintas poodine mikroschema. Informavo, kad vadovaujantis HN 33:2011 4 punktu, ši higienos norma netaikoma gyvūnų keliamo triukšmo vertinimo atvejais, todėl atlikus triukšmo matavimus nebus galima įvertinti rezultatų ir pateikti išvadų, susijusių su galimu minėto teisės akto reikalavimų pažeidimu. Akcentuotina, kad teisės aktuose visais atvejais numatyta galimybė fiziniams ir juridiniams asmenims kreiptis į teismą dėl kitų fizinių ar juridinių asmenų veiklos, kai, jų manymu, ši veikla vykdoma ar įvykdyta neteisėtai arba pažeidžiant trečiųjų asmenų (tarp jų visuomenės) teises ir teisėtus interesus, todėl esant poreikiui bei dėl galimai patirtos žalos (dėl šuns keliamo triukšmo) atlyginimo, civilinio proceso tvarka pareiškėjas gali kreiptis į teismą.

Pareiškėjas su Administracijos Raštu nesutinka ir jį ginčija, be kita ko, nurodydamas, kad Raštas yra formalus, neišsamus ir nepagrįstas pakankamu faktinių aplinkybių tyrimu. Atsakyme nebuvo aiškiai nurodyta kokie konkretūs patikrinimo ar tyrimo veiksmai buvo atlikti, ar buvo vertintas triukšmo pasikartojimas, trukmė, dažnumas ir poveikis aplinkiniams, ar buvo apklausti/vertinti kiti galimi liudytojai ar kaimynai, ar buvo realiai vertinta viešosios rimties trikdymo

situacija, o ne tik formaliai atsakyta į pranešimą, kokiais konkrečiais fakciniais duomenimis remiantis nuspręsta, kad papildomų veiksmų nereikia.

VAĮ nustato viešojo administravimo principus, viešojo administravimo sritis, viešojo administravimo subjektų sistemą ir administracinės procedūros organizavimo pagrindus; ūkio subjektų veiklos priežiūros pagrindines nuostatas; garantuoja asmenų teisę apskųsti viešojo administravimo subjektų veiksmus, neveikimą ar administracinius sprendimus, taip pat teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą; įtvirtina kitas asmenų ir viešojo administravimo subjektų teises ir pareigas viešojo administravimo srityje (1 straipsnio 1 dalis).

Pagal VAĮ 2 straipsnio 10 dalį prašymas – su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus, pagal to paties straipsnio 12 dalį skundas apibrėžiamas kaip asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą, kuriame tas asmuo nurodo, kad yra pažeistos jo ar kito asmens teisės ar teisėti interesai, ir prašo juos apginti.

VAĮ 3 straipsnyje nurodyta, kad viešojo administravimo subjektai savo veikloje, be kitų, vadovaujami: efektyvumo principu, kuris reiškia, kad viešojo administravimo subjektas, priimdamas ir įgyvendindamas sprendimus, jam skirtus išteklius naudoja kuo mažesnėmis sąnaudomis ir siekia geriausio rezultato (3 punktas); išsamumo principu, kuris reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį (5 punktas).

VAĮ 11 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles.

Prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją (Taisyklių 35 punktas).

Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 (toliau – Taisyklės) 45 punkte nustatyta, kad į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį: į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAĮ 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.1 papunktis); į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktualių klausimų atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.2 papunktis); į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAĮ 13 straipsnyje nustatyta tvarka (45.3 papunktis); į prašymą, nenurodytą Taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma (45.4 papunktis).

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktikoje konstatuota, jog skundžiamo atsakymo, kuriuo pateikiama informacija, teisėtumas ir pagrįstumas turi būti vertinamas suteiktos informacijos išsamumo, tikslumo, teisėtumo ir objektyvumo aspektais (žr., pvz., LVAT 2012 m. gruodžio 28 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS662-538/2012 ir kt.). LVAT taip pat yra nurodęs, jog minėtais teisės principais būtina vadovautis, nustatant, ar pateikta informacija yra pakankama. Spręsdamas dėl informacijos išsamumo principo, LVAT yra konstatavęs, kad išsamumą apsprendžia pateikto prašymo turinys, t. y. teikiama informacija turi atitikti prašymo turinį (žr., pvz., LVAT 2012 m. vasario 13 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A438-97/2012 ir kt.).

Gero administravimo principas suponuoja tai, kad viešojo administravimo subjektas turi pareigą pateikti suinteresuotam asmeniui objektyvią ir teisingą informaciją jį dominančiu klausimu (žr., pvz., LVAT 2015 m. birželio 26 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-2142-624/2015, 2025 m. lapkričio 19 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1100-1047/2025).

LVAT, nagrinėdamas asmens kreipimąsi į viešojo administravimo subjektą, kai tokiu kreipimusi pagal jo turinį ir pobūdį nebuvo siekiama apginti konkrečią besikreipusio asmens teisę ar teisėtą interesą, tai yra kreipimąsi, kuris atitinka Taisyklių 45.4 papunktį, pažymėjo, kad toks kreipimasis turi būti išnagrinėtas ir pareiškėjui pateiktas atsakymas Taisyklėse nurodytomis

sąlygomis ir apimtimi; pasak teismo, kilus teisminiam ginčui dėl viešojo administravimo subjekto atsakymo, pareiškėjo teisė į objektyvų ir nešališką jo kreipimosi nagrinėjimą yra savo pobūdžiu procesinė ir ginama tokia apimtimi, kuri numatyta Taisyklėse. Todėl teismas tokiu atveju turi įvertinti, ar atsakovas, pateikdamas atsakymą į minėto pobūdžio kreipimąsi pareiškėjui, įvykdė Taisyklėse nustatytas sąlygas (žr. LVAT 2012 m. spalio 18 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A492-2452/2012).

Lietuvos Respublikos triukšmo valdymo įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad triukšmo kontrolę gyvenamuosiuose pastatuose, privačiose valdose, viešosiose vietose bei pramoginiuose renginiuose visą parą atlieka Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijai pavaldžios viešojo administravimo institucijos.

ANK 48 straipsnyje numatyta administracinė atsakomybė už Lietuvos Respublikos triukšmo valdymo įstatymo ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių triukšmo valdymą, nevykdymą ar pažeidimą, o ANK 488 straipsnyje – už viešosios rimties trikdyimą.

Vadovaujantis ANK 589 straipsnio 82 punktu, administracinių nusižengimų teiseną pradeda, administracinių nusižengimų tyrimą atlieka ir administracinių nusižengimų protokolus surašo, išskyrus šio kodekso 611 straipsnio 4 dalyje nustatytus atvejus, savivaldybių administracijų pareigūnai dėl ANK 48 ir 488 straipsniuose numatytų pažeidimų.

HN 33:2011 nustato stacionarių triukšmo šaltinių skleidžiamo triukšmo ribinius dydžius gyvenamuosiuose ir visuomeninės paskirties pastatuose bei jų aplinkoje ir taikoma vertinant triukšmo poveikį visuomenės sveikatai (1 punktas).

HN 33:2011 4 punkte nurodyta, jog ši higienos norma netaikoma paties fizinio, juridinio asmens ar filialo keliamo ir jį veikiančio triukšmo, žmonių bei gyvūnų keliamo triukšmo, triukšmo darbo vietose ir transporto priemonių viduje esančio triukšmo, buitinių įrenginių (prietaisų) keliamo triukšmo vertinimo atvejais.

Byloje esantys faktiniai duomenys patvirtinta, jog pareiškėjas 2026 m. kovo 31 d. pranešime nurodė aplinkybes – naktimis dažnai loja kaimynų šuo, kaimynas geranoriškai nebendrauja.

Administracija Raštu nurodė, kad Administracijos Viešosios tvarkos skyriaus specialistai 2026 m. gegužės 4 d. atliko patikrinimą, siekdami nustatyti pranešėjo pranešime nurodytų aplinkybių pagrįstumą. Rašte pažymėjo, kad atlikto patikrinimo metu nustatyta, jog šuo yra laikomas aptvertu sklypo (*duomenys neskelbtini*) teritorijoje, turi vandens ir ėdalo bei yra paskiepytas privaloma vakcina nuo pasiutligės bei suženklintas poodine mikroschema.

Vertinant šio ginčijamo Rašto turinį, pažymėtina, jog Administracija, gavusi pareiškėjo 2026 m. kovo 31 d. pranešimą apie šuns lojimą naktimis ir atlikusi patikrinimą, įvertino šuns laikymo sąlygas bei tai, jog šuo paskiepytas. Atkreiptinas dėmesys, jog pareiškėjas nekėlė klausimo dėl šuns laikymo sąlygų, o konkrečiai nurodė dėl šuns lojimo naktimis. Ginčijamame Administracijos Rašte nėra nurodytų aplinkybių būtent pareiškėjo keliamu klausimu, taip pat nėra aišku, ar šios aplinkybės buvo vertinamos 2026 m. gegužės 4 d. atlikto patikrinimo metu.

Taigi šiuo atveju Komisija sprendžia, jog Raštu nėra pateikta atsakymo dėl pareiškėjo 2026 m. kovo 31 d. pranešime nurodytų aplinkybių, taip pat nėra aišku, ar jos buvo įvertintos. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, jog Administracijos Raštas yra neišsamus, nemotyvuotas bei priimtas neįvertinus visų faktinių aplinkybių, todėl naikintinas ir Administracija įpareigotina iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2026 m. kovo 31 d. pranešimą.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 2 ir 4 punktais, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo X. X. skundą tenkinti.

Panaikinti Vilniaus rajono savivaldybės administracijos 2026 m. gegužės 5 d. raštą Nr. (*duomenys neskelbtini*).

Įpareigoti Vilniaus rajono savivaldybės administraciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2026 m. kovo 31 d. pranešimą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė

Komisijos nariai

Ingrida Sabaliauskienė

Eglė Bilevičiūtė

Žydrūnas Plytnikas